

КНИЖКА ШЕСТА

ГОДИНА ДЕВЕТНАДЕСЕТА

1933—1934

РЕДАКТОРЪ РАНЪ-БОСИЛЕКЪ

ПТИЧКА И СЛЪНЦЕ

Къмто Слънча дигнала главичка,
звѣнко пѣе сладкопойна птичка:

„Грѣй ми, Слънчо, грѣй ми отъ небето,
съ ведра радость ми стопли сърдцето!

Да отхраня рожби лекокрили,
да запѣемъ надъ поля и ниви,
дето потъ неспиренъ днесъ се лѣе,
дето плодъ обиленъ ще узрѣе.“

Веселъ Слънчо отъ свѣтли палати
свѣтла весть на птичката изпрати:

— „Пѣй си, птичко, и бѫди честита,
пѣй на воля съ челядъ гласовита!

Радвай съ пѣсень
тия, що се трудятъ —
до-ще жетва
златенъ плодъ да видятъ!“

Ранъ-Босилекъ

